

SLOVENSKI NAROD.

Izbaja vsak dan sveder, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za-oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravništvo je v Gospodskih ulicah št. 12.

Upravništvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Upravni odbor „Narodne Tiskarne“ v Ljubljani naznanja tužnim srcem prežalostno vest, da je blagorodni gospod

ANTON KNEZ

upravni odbornik „Narodne Tiskarne“, ustanovnik in odbornik „Kmetijske posojilnice Ljubljanske okolice“, ustanovnik in odbornik Šišenske čitalnice, odbornik „Gasilnega društva“ v Spodnji Šiški, član mnogih društev, veletržec i. t. d.

porojen v Šent-Vidu nad Ljubljano dné 15. septembra 1856. leta, po kratki bolezni, prejemši svetotajstva za umirajoče, danes ob 1/4. uri zjutraj mirno v Gospodu zaspal.

Truplo predragega pokojnika bode v četrtek, dne 31. marca t. l., ob 5. uri popoldne v hiši žalosti, Marije Terezije cesta št. 1, blagoslovljeno in potem prevedeno k sv. Krištofu.

Svete maše zadušnice brale se bodo v raznih cerkvah.

Bodi mu lahka, zemlja domača!

Šolske razmere na Spodnjem Štajerskem.

Maribor, dne 25. sušca 1892.

(Konec.)

Pri srednjih šolah ni nič kaj bolje. Na gimnaziji imamo zdaj sicer nekaj, kar imenujejo nekateri pretirani optimisti slovenske paralelke, ki so pa vse drugo bolj nego to. Za vsprejem v te paralelke zahteva se kakor na vsaki nemški gimnaziji popolno znanje nemškega jezika. Kako pridejo slovenski dečki, ki hočejo vstopiti v slovenski oddelek gimnazije, do tega, da se od njih pri vsprejemnem izpitu zahteva poleg znanja učnega jezika še popolno znanje drugega jezika, od njihovih nemških kolegov pa, ki stopijo v nemški oddelek, samo znanje učnega jezika, to bode menda samo naša učna uprava vedela utemeljiti. Ravno s tem pa se zabrani slovenski mladini pot do višje omike. V zadnjem letu se je na tukajšnji gimnaziji za slovenski oddelek prvega razreda oglasilo nad sto učencev, a to število znala je komisija za vsprejemni izpit skrbeti na jedno tretjino, ter je ta svoj uspeh utemeljila z nepovoljnim znanjem nemškega jezika. Človek bi mislil, da se je s to rigoroznostjo hotel le zabraniti vstop v gimnazijo nepoklicanim elementom, ki po večletnem trudu obtičijo in ne morejo dalje, da bodo pa oni, ki so prebili vsprejemni izpit, napredovali tem lažje in bolje. Ali temu ni tako. Letos je koncem prvega semestra v slovenskem oddelku prvega razreda na tukajšnji gimnaziji dobilo nad

polovico dijakov spričevala z nepovoljnim uspehom in to skoraj izključno iz nemščine in prirodoznanstva, ki se predavata v nemščini.

V preteklem šolskem letu bilo je na tukajšnji gimnaziji v prvem razredu nad 80 slovenskih dijakov in se je moral vsled tega slovenski oddelek deliti v dva pododdelka. Ali profesorji umeli so z nemščino in z drugimi predmeti, ki se predavajo v nemščini, osobito s prirodoznanstvom, to število tako skrbeti, da letos slovenski oddelek drugega razreda niti 40 učencev ne šteje. Tu se pač jasno kaže namen, slovenski mladini zabraniti pot do višje omike, in sicer tem jasneje, ako se pomisli, da se pri vsprejemanju učencev v prvi razred leta 1892. za slovenski oddelek ni zahtevalo znanje nemščine. Ko se je pa vsled tega nad 80 učencev za ta oddelek oglasilo in s povoljnim uspehom napravilo izpit, ustrašila se je tega slavna šolska uprava in že drugo leto zahtevala pri vsprejemnem izpitu znanje nemščine. Gotovo se tudi le na migljaj od zgoraj tako kruto postopa s slovenskimi dijaki. Znan je v tem oziru gimnazijski ravnatelj dr. Steinwenter, kateremu je največje veselje, ako zamore kakega slovenskega učenca kakor koli iztirati iz gimnazije.

Žalibog, da se tudi naši domači gg. profesorji mnogokrat zakrivijo prevelike rigoroznosti proti slovenski deci, ter tako škodujejo slovenski stvari, večinoma višjim krogom na ljubo. Neodpustno pa je to, ako mož, ki se sam imenuje narodnjaka in bi bil morda celo razžaljen, ako bi ga ne imeno-

vali iskrenim rodoljubom, hoče v mladih idealnih srcih izročeni mu dijakov zatreti vsako kal ljubezni do domovine in ta dovzetna srca naravnost napolniti z mržnjo do vsega kar je slovensko. Na naši gimnaziji se je pred kratkim prigodilo, da je mož, ki ima že zasluge za narodno stvar, osobito tudi za slovensko slovstvo, začel svojim učencem o narodnosti blizo tako-le govoriti:

Neizobraženi narodi ne poznajo pojma narodnosti in se ne brigajo za narodnost, kakor n. pr. cigani. Le pri izobraženih narodih se razvije ta pojem in le pri takih je torej tudi mogoč narodnostni prepir. Mi v Avstriji živimo sredi takega prepira. Jaz sem dober Slovenec, ali jaz nikdar ne bodem odrekal našim sodržavljanom, Nemcem, onega prvenstva, katero so si tekom časa pridobili. Popolna jednakopravnost vseh jezikov, osobito v šoli in uradu, je v Avstriji nemogoča, ker se od nobene uradnika ne more zahtevati, da bodi popolnoma zmožen vseh avstrijskih jezikov. Tudi mora biti meka skupna vez, da zamoremo medsebojno občeovati. Kot taka vez pa zamore jedino le nemški jezik biti, ki je eminentno kulturni jezik.

Kaj porečeš, dragi čitatelj, k takemu modrovanju slovenskega profesorja v sredni šoli? Kako pride g. profesor do tega, da tako eminentno politične stvari v šoli svojim učencem razlaga? Kako pridejo slovenski učenci do tega, da je profesor pred njihovimi nemškimi kolegi tako žali? In da bi bila razžalitev za slovenske dijake še večja, dal je g.

profesor ta svoj politični symbolum celo po nekem nemškem dijaku ponoviti. Slovenski dijaki na srednjih šolah morajo od svojih nemških koleg itak dovolj zaničevanja pretrpeti, in g. profesor hoče slovenske dijake pred nemškimi še bolje ponižati, nadutost nemških še bolj gojiti. Saj primerja g. profesor Slovence naravnost s cigani.

Naše zahteve o enakopravnosti so g. profesorju ali popolnoma neznane, ali pa jih poznati noče. Mi še nikdar nismo zahtevali, da je vsak uradnik zmožen vseh avstrijskih jezikov, pač pa smo vselej tirjali, da znajo uradniki jezik ljudstva, s katerim jim je občeovati, in da občujejo z ljudstvom v njegovem jeziku. K temu je le treba, da je uradnik v jezikovno mešanih krajih vešč dveh, k večjemu treh jezikov. In to se pa od človeka, ki je dovršil srednjo ali celo visoko šolo, že zamore zahtevati. Tudi še v drugih ozirih izvolil si je ta g. profesor za svojo nalogo, zadušiti v srcih izročeni mu dijakov ljubezen do domovine in naroda; vendar molčimo danes o tem. In ravno tega gosp. profesorja štelimo nekdanj med najiskrenejše rodoljube, in ako primerjamo njegovo sedanje z nekdanjim njegovim delovanjem, usiljuje nam se nehote misel, da morda g. profesor ne boleha več samo na jetrih.

Ako so naše šolske razmere take, potem se pač nimamo nadejati, da bi imeli toliko razumnosti, kakor bi to bilo našemu številu primerno. Ako postopa vlada na šolskem polju tako z nami, potem so pač pravo zasmehovanje besede: Dajte mi slovenskih uradnikov, pa vam je bodem namestil.

Deželni zbor kranjski.

(IX. seja, dne 29. marca 1892. leta.)

(Dalje.)

§ 1. poročila deželnega odbora — o katerem je poročal baron Rechbach — govori o rešitvi v Najvišje potrjenje predloženih zakonskih načrtih in sklepih, in sicer marg. št. 1. o prikladah deželnega zaklada za l. 1891. Najvišje potrjenje je dobil sklep, s katerim so se pobirale razne deželne priklade za l. 1891. Marg. št. 2. govori o potrjenem sklepu o prikladah za normalnošolski zaklad. Marg. št. 3. govori o prikladah deželnega in normalnošolskega zaklada, ki so se po Najvišjem odločilu pobirala provizorično tudi za l. 1892.

Posl. dr. Tavčar se oglasi k tej točki rekoč, da ne ve, kaj prav za prav tiči za to točko? Ali se je smelo zasedanje deželnega zbora prekiniti na tak način? Deželni odbor ne pove ničesar o tem v svojem poročilu. V prvi vrsti ima on braniti ustavne pravice dežele. Moralo se je poslance uprašati, so li zadovoljni, da se odgodi zasedanje deželnega zbora. Seveda se v nekaterih krogih ne vidijo radi deželni zbori. Pravico smo imeli, da se je kaj več poročalo o tej važni stvari. Naša skupščina mora braniti svoje ustavno stališče, če ne nastane nevaren prejudic. Drugod zborovali so deželni zbori, če tudi le za kratko dobo. Vlada prelomila je ustavo, zato stavi svojo resolucijo (katero smo že prijavili včeraj).

Deželni predsednik baron Winkler ugovarja predgovorniku, s katerim se ne strinja. Očitane,

da se je prelomila ustava, je neosnovano. Sklicuje se na § 8. deželnega reda, ki pravi, da navadno se sklicujejo deželni zbori vsako leto. Imamo že slučajev, da se niso sklicali vsako leto. Očitane, da cesarska vlada nima rada deželnih zborov, je tudi neosnovano. Važne obravnave v državnem zboru napolnile so vlado, da je uprašala, se li more odgoditi zasedanje deželnega zbora in deželni odbor je odgovoril povoljno.

Posl. Murnik brani deželni odbor, ki je stal na podlagi zakona. Vlada hotela je sklicati tudi kranjski deželni zbor, da bi provizorično imel kratko zasedanje. Nekateri odbori so temu pritrdili. Vlada storila je svojo dolžnost, ker je hotela sklicati zbor. Deželni odbor pa je bil mnenja, da ni treba takega kratkega zasedanja. Pred očmi je imel deželni interes. Naj se torej to vzame na znanje, dr. Tavčarjev predlog pa naj se izroči upravnemu odseku.

Dr. Tavčar omeni, da ni napadal vlade, ker iz poročila deželnega odbora ni razvidno, kako je postopala. Da ni vlada imela tehtnih uzrokov, dokaz temu je, da je uprašala, se li more odgoditi zasedanje zbora. Uprašanje je, ali sme deželni odbor sam preprečiti to zasedanje? Zakaj se o tem tako važnem pogajanju mej vlado in deželnim odborom ni ničesar omenilo v poročilu? To se mu zdi graje vredno.

Pri glasovanju izroči se resolucija upravnemu odseku.

Marg. št. 4. govori o potrjenem zakonu o izboljšani učiteljskih plač.

Marg. št. 5. o potrjenem zakonu o poročstvu čistega dohodka za Dolenjsko železnico.

Marg. št. 6. govori o zakonu o doneskih za osuševanje Ljubljanskega barja. Ta zakon ni bil potrjen in je poljedelako ministerstvo naznanilo deželnemu odboru razloge za to odklonitev. Deželni odbor je pozval močvirski odsek, da stori potrebne korake.

Marg. št. 7. Načrt zakona o izločitvi občine Orle iz občine Dobrunje deželno predsedstvo še ni predložilo v Najvišje potrjenje.

Marg. št. 8. Posojilo za zgradbo gledališča v znesku 100.000 gld. je dobilo Najvišje potrjenje.

Marg. št. 9. Sklep o prodaji deželnega poslopja „Igrišča“, katero je kupila mestna občina za 4500 gld., je dobil najvišje potrjenje.

Marg. št. 10. o posojilu mesta Ljubljane, da pokrije stroške za novi vodovod v znesku 500.000 gld., zahtevalo je deželno predsedstvo še nekatere podatke, kateri zahtevi se je zadostilo.

Vse marginalne številke vzele so se na znanje brez daljnjega ugovora.

Posl. Stegnar poroča o § 2. letnega poročila deželnega odbora: Da vki.

Marg. št. 1. ravna o odpisih davka valed uim. Za l. 1890 odpisalo se je v 31 davčnih okrajih na zemljiških davkih, deželnih okrajnih in zdravstvenih prikladah skupaj 10.699 gld.

Marg. št. 2. obseza izkaz neposrednega davka s prikladami vred za l. 1890. Za 31 davčnih okrajev znašala je skupna vsota ces. davkov 1.584.312 gld. 33 kr. Deželne priklade za okrajne blagajnice, do-

neski za kupčijsko zbornico in zdravstvene priklade znašale so skupaj 774.723 gld. 66 kr.

Marg. št. 3. in 4. obseza stanarinskega davka odbitek za vzdrževanje poslopij in znižanje pristojbin pri izterjavanju neposrednih davkov.

Posl. Pfeifer poudarja v daljšem govoru, kako mevesela prikazen se kaže iz poročila deželnega odbora, kajti država vedno povikšuje davke, kar dokazuje s številkami. Človek, ki ne pozna razmer, bi mislil, da se blagostanje pri nas širi in da sta obrtnija in kupčija v najlepšem cvetu. Ali žalibog je ravno nasprotno. Osupnilo ga je, da se v načrtu, ki ga je predložila vlada državnemu zboru glede državnih podpor za poškodovane dežele, ne nahaja tudi naša. Navzlic gospodarskemu propadu nahajamo od leta do leta rastoče davke. Navaja nekatere slučaje nepravilnega ali skoraj samovoljnega postopanja v njegovem volilnem okraju. Posebno drastičen je neki slučaj, ko je okrajna oblast poslala žandarmerijo v hišo neke revne šivilje, ki je bila po pravici prestrašena, kajti vsi smo vajeni videti v žandarmu čuvaja javne varnosti, ne pa organa finančne inkvizicije. To je očitna zloraba žandarmerije. Tako postopanje davčnih oblastij utegne imeti slab upliv na pravni čut davkoplačevalcev. Treba je, da višje finančne oblasti pouče dotične podložne organe, da je njihov misel, da morajo davki vedno naraščati, napačna in da si ne pridobe nobenih zaslug, če za pridobitev višjega davka postopajo nepostavno.

Deželni predsednik baron Winkler odgovarja, da, če so se godile res napake, bode vlada gledala na to, da se odpravijo.

Potem se vzamejo na znanje vse omenjene marginalne številke poročila brez daljnjega ugovora. (Konec prih.)

Francoski dinamitardi.

Pariški anarhisti hočejo menda dokazati, da je za vzdržanje reda in miru bivši minister Constans neobhodno potreben, zakaj tekom jednega meseca primerila se je v Parizu že četrta eksplozija, prouzročena po anarhistih. Dosedanji atentati niso — slučajno seveda — prouzročili nikake znatne škode, zadnji atentat pa v Rue de Clichy poškodil je dotično hišo zelo izdatno in terjal človeških žrtev, a malo ur pozneje zasačila je policija nekatere dinamitarde, baš ko so pripravljali kar je potrebno, da razstrelé žandarmerijsko vojašnico v mestecu Ivry kraj Pariza.

Francoska policija zaprla je tekom jednega meseca mnogo anarhistov, le nekega Ravachota, čegar ime se čuje sedaj pri vsakem koraku, tega jedinega še ni mogla uloviti in baš ta je glavni vseh dinamitardov. Ravachol je bil že ponarejevalec denarjev in razbojnik. Umoril je nekega samotarja Chamblyja, ki je imel do 40.000 frankov premoženja, a samo v zlatu in srebru. Ko je policija ulovila Ravachola, utekel je ta z uklenjenima rokama in od tedaj ga redarstvo navalic intenzivnemu zasledovanju ni moglo uloviti, pač pa je dobilo v roke Ravacholovega najboljšega sotrudnika, izredno nadarjenega mehanika Chaumartina, izdelovalca bomb. Policija je razširila vest, da je srečno

LISTEK.

Materino srce.

(Češki spisal E. Jelinek, poslovenil —.)
(Konec.)

Že pri zasliski priznal je vse, prav tako izvršila se je preiskava popolnoma suhoparno. Vsem uprašanjem odgovoril je da ali ne, zdelo se je, da mu ni bilo nič do tega, da bi se opravičil s kako besedo. Ugovarjal ni ničemu, niti izpovedbi priči, katere so trdile, da je ravnal Gregor z materjo vedno po nesinovski in da jej je le grenil življenje. Tudi k temu pokimal je topo z glavo. Ne malo obtežilo ga je potrdilo, da je bil Gregor ta dan popolnoma trezen — židovski krčmar je izpovedal, da je izpil Gregor ta dan pri njem le četrtinko „slabega“.

Vse te čine proglasilo je sodišče kot faktum, za kateri ni nikakih pomislekov niti zapletenostij.

Po tem jame govoriti zagovornik, zelo spreten in zgovoren pravnik. Imel je povsem neizmerno težaven položaj, njegov klient ni javil niti volje niti pripravnosti, da bi v kakem koli smeru olajšal ulogo zagovornikovo. Nekako zato opustil je govornik vse pravne dokaze in se dotikal v svojem

krilatem govoru le psiholoških strani življenja tega človeka. Skončal pa je svoj govor nekako tako-le: „Jedini pogled na obličje mojega klienta svodoči o njegovi duševni revščini. Revščina ta se javlja v toliki meri, da jej ne prisojam pripravnosti za zločin spojen s premislekom. Slavno sodišče! Bil je to nesrečen trenutek človeka, zanemarjenega od ljudij in od prirode, „segel“ je po materi, a niti umel opravičiti se. V tem blagovoli slavno sodišče spoznati olajšujočo okolnost in izreči milostno sodbo nad činom mojega klienta.“

S temi besedami skončal je zagovornik svoj govor.

In zopet ni javil Gregor nobenega znamenja o kakem zanimanju.

Sodišče, čuvši zagovornika, šlo je k sklepnemu posvetovanju. Čez trenutek se povrne in proglasi razsodbo: Gregor Balek je obsojen, mislim, deset let v Sibirijo!

S tem je dospela drama h koncu.

Niti v trenutku proglašanja razsodbe ni objavil Gregor nikake potrtosti. Pokimal je le z glavo, da je razumel, in kakor v zahvalo hotel sodnikom pokorno poljubiti roko. Ali zadržali so ga še o pravem času.

Za tem sestavilo je sodišče akte in se od-

stranilo. Gregorja odvedli so vojaki, in tudi občinstvo se je razgovarjaje o teh in inih rečeh. Tam smo zvedeli, da so Gregorja uprašali, hoče li še pogledati umirajočo mater, a odgovoril je, da ne.

Bil sem v resnici vesel, ko sem zapustil sodiško dvorano in dom ječe. Strašen utis je ležal na meni; kakor težki črni mrak.

„Veste kaj“, prurušila je moja mračno zamišljenost laskava tovarišica. „Idiva k materi Gregorja Balka, potešiva jo s tolažilno besedo...“

Neodločen sem bil nekaj časa, ali naposled udal sem se vendar temu pozivu.

Mati Gregorjeva ni bila zdaj več v bedni koči, oddaljeni šest vrst za mestom, marveč v bolnici guberskega mesta. Torej nisva imela daljne poti.

Ko dospela je, povedale so nama bolnične upraviteljice, da so zdravniki prepovedali sporočiti materi Gregorjevi sklep današnje sodbe. Da, naročili so ohraniti v tajnosti pred materjo i dan sodiške obravnave.

Tako prideva k postelji matere Gregorja Balka.

Ne bom nadlegoval laskavega čitatelja z opisovanjem mučne podobe, katero sva ugledala pred seboj. Povsem le toliko, da obličja Gregorjeve matere skoro videti ni bilo radi samih obvez. Ležala je kakor v nezavesti na postelji — zvita v klobčič.

polovila vse anarhiste, a kot odgovor na to položili so dinamitardi bomo v Rue de Clichy.

V neki v pet nadstropij zidani hiši v Rue de Clichy stanoval je državni pravdnik Bulloz, ki je zastopal lani obtožnico proti anarhist. Levallois-Perretu in drugovom zaradi izgrede, prirejenih dne 1. majnika. Dne 27. t. m. ob 8. uri zjutraj eksplozirala je v tej hiši v drugem nadstropju položena bomba. Dinamitard se ni upal nesti bombo v peto nadstropje, kjer je stanoval Bulloz, ampak ostavil jo je v drugem nadstropju, da je mogel pravočasno odnesti pete.

Učinek eksplozije je bil grozen. Hiša nalikuje razvalini; nikjer ni videti črne pege, kakor jih prouzroča dim. Stopnice so povsem podrti, vse leseni in železni deli zgradbe so polomljeni, zidovje je razkopano, strop je zrušen. Takov učinek ima samo dinamit. Državnemu pravdniku Bulloz-u se ni zgodilo nič, celo pohištvo njegovo ni oškodovano, pač pa je ranjenih šest drugih oseb, večinoma ne opasno. Ko se je eksplozija dogodila in so se stopnice porušile, začeli so prebivalci hiše klicati na pomoč, ker niso mogli na prosto. Ognjegasci so prihiteli na lice mesta in pomagali ljudem iz hiše. Glede storilcev še nima policija nikakih zanesljivih podatkov. Neki gimnast, vrnivši se s plesa in čuvši eksplozijo, hotel je hiteti po ognjegasce. Slabo oblečen mož ga je ustavil in ga prašal: Kam bežite? Na odgovor: Po ognjegasce! sunil je tujec gimnasta z nogo v trebuh da se je zgrudil. Tujec je mej tem utekel.

Parižani so vsled ponavljajočih se atentatov v silnem strahu. Ako bi se še kaka nezgoda pripetila, ostavili bi mesto vsi, ki niso vezani da ostanejo. Tujcev je že mnogo odpotovalo; govori se o 30%. — Časopisi dolže policijsko upravo, da ni zadosti pazna in skrbna. V narodni zbornici so bile ostre debate. Nekateri poslanci so zahtevali, naj jamči država za škode, nastale vsled atentatov; predlog, da je dinamitarde kaznovati s smrtjo, obveljal je v narodni zbornici in v senatu jednoglasno.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani, 30. marca.

Spravna komisija

nadaljevala je predvčeranjim generalno debato. Govorili so dr. Herold, dr. Hallwich, dr. Trojan, Fišera in grof Buquoy in sicer prav ostro, kar so zakrivili nemški poslanci ki svoje srditosti, da je sprava pokopana, ne morejo brzdati. Generalna debata še ni končana. Nemci sodijo, da bodo Čehi vso stvar zavlekli samo da o ukrepu ne bo treba poročati v deželni zboru vse dotlej, dokler se ne bo končala sesija, kar se zgodi v soboto teden.

Poljak o situaciji.

Poljskega kluba zapisnikar, posl. dr. Levicki sklical je predvčeranjim v Przemyslu volilni shod ter koncem poročila o državnozbornem delovanju Poljskega kluba tudi na kratko pojasnil sedanji politični položaj. Dokazujoč, da so si posamezne parlamentarne stranke tako nasprotne v svojih težnjah, da jih ni mogoče združiti v politično celoto, skušal je dr. Levicki zagovarjati politiko Poljskega kluba, to je politiko „prostih rok“ kot v sedanjih okoliščinah jedino mogočo. Govoril je o decentralizaciji

železnic in še o mnogih drugih manjših stvareh ter tožil, da nima poljsko plemstvo na Dunaju skoraj nikakega upliva, kar se vidi pri oddaji važnih služb. Volilci izrekli so dr. Levickemu svoje zaupanje.

Vnanje države.

Bolgarske homatije.

„Svoboda“ javlja, da se bo začela sredi meseca aprila sodna obravnava proti morilcem ministra Belčeva. Dosedaj še ni znano, ali pride ta zadeva pred civilno ali pred vojaško sodišče. Vlada bi stvar rada spravila pred vojaško sodišče, da bi bilo mogoče porabiti zakon o razbojnikih. Obtožnica še ni povsem izdelana. Mej zatoženci so tudi podpolkovnik Kisov in bivša ministra Karavelov in Orehakov. — Rumunska vlada iztirala je vse bolgarske emigrante. — Rizov, ki je v Belemgradu interniran, prosil je z ozirom na svoje dobro vedenje, naj srbska vlada razveljavi internacijo.

Ruski židje in pruska vlada.

Pruska vlada izdala je strog ukaz, da je za braniti ruskim židom prestop na prusko ozemlje in sicer tudi tistim, kateri se morejo izkazati s potrdilom židovskega komiteja, da bode tisti skrbel za njih preskrbovanje, da, zavrtni je tudi tiste žide, kateri imajo dovolj denarnih sredstev in plačane karte za prevoz v Ameriko. — Pruska vlada namerja tudi ustaviti potovanje preko svojega ozemlja tistim židom, ki pridejo iz Rusije preko Avstrije. Sodi se, da se je to zgodilo valed prošnje barona Hirscha, kateremu narašča emigracija dosti premočno.

Pruska gospodska zbornica.

Novi ministerski predsednik grof Eulenburg izjavil se je tudi v gospodski zbornici v istem zmislu, kakor v poslanski, da namreč vlada na izvršitev načrta o šolskem zakonu več ne reflektuje. Nekateri konservativci izrekli so obžalovanje, da je vlada opustila idejo reforme ter napadali zlasti državnega kancelarja Caprivija, katerega je grof Eulenburg branil prav odločno. Novi naučni minister dr. Bosse govoril je jako pomirljivo.

Domače stvari.

Anton Knez †.

In zopet nam je umrl mož! Bliskoma hitro raznesla se je po mestu vest, da je daues zjutraj ob 1/4. uri umrl na naglo Ljubljanski veletržec in upravni odbornik „Nar. Tiskarne“, gospod Anton Knez, član znane narodne in občesposlovanje rodbine v najlepši moški dobi, star šele 35 let.

Pokojnik je bil v vsakem oziru uzoren mož in značajan rodoljub. Iz vse duše ljubil je svoj narod, pri srci mu je bila usoda njegova, a trezno in mirno je premišljal o potih, katera mu je hoditi, da doseže svoj vzvišeni smoter. Česar se je lotil, od tega ni odnehal, dokler ni stvari srečno dognal. Dičili sta ga jeklena volja in izredna vztrajnost. Blestečih fraz in omamljajočih napitnic ni bilo čuti iz njegovih ust, le kadar je bilo povedati krepko in odločno besedo, tedaj je izpregovoril tudi on.

Molčé je hodil svoja pota in — delal. Delo je bilo njegova radost in njegova zabava; delal je vedno, delal kot trgovec, kot usta-

novnik in odbornik „Kmetijske posojilnice ljubljanske okolice“, kot ustanovnik in odbornik Šišenske Čitalnice in kot upravni odbornik „Narodne Tiskarne“, katero je zmatral pokojnik za eminentno važen zavod, ter ji posvetil vse svoje moči. Njegova je zasluga, da se je „Narodna Tiskarna“ rešila časih nevarnih denarnih kalamitet, njegova je zasluga, da se je ta zavod finančno opomogel in postavil na trdne noge, njegova je zasluga, da se more „Narodna Tiskarna“ danes meriti tudi z drugimi enakimi zavodi. Neutrudno in požrtvovalno nadzoroval je pokojnik upravo „Narodne Tiskarne“, pazil na vse, zlasti pa na gospodarstvo in skrbno varoval interese vsega zavoda. Pokojnik je za „Narodno Tiskarno“ nenadomesten!

Po svojem političnem prepričanju je bil pokojni Anton Knez odločen in neustrašen naprednjak, a on je tudi vedel za kaj. Živo se je zanimal za vse politične dogodbe ter ob času volitev zastavil iz svetega prepričanja ves svoj upliv v korist narodno-napredne stranke in si s tem pridobil velikih zaslug.

Kdor je poznal pokojnika, vsak ga je ljubil, vsak ga je spoštoval; odkritosrčni in prijazni, delavni in značajni mož zasluži v polni meri, da mu ohrani narod slovenski časten spomin.

— (Deželni zbor kranjski) ima jutri ob 10. uri zjutraj svojo X. sejo. Na dnevnem redu so razne peticije, utemeljenje samostalnih predlogov poslanca vit. Langerja glede pridelovanja ameriških trt na Grmu in posl. Šukljeja ob uvrščenju dveh cest v vrsto deželnih cest, računski sklep in proračun ustanovnih zakladov. Dalje poročilo o projektovani gradbi mostu čez Savo pri Smledniku, o podpori za splošno deželno razstavo l. 1894, o letnem poročilu deželnega odbora § 3. Zdravstvene reči in § 4. Deželne podpore.

— (Deželni zbori) končali bodo pred Veliko nočjo svoje zasedanje. Kmalu po Veliki noči, še zadnje dni meseca aprila, sešel se bode zopet državni zbor, ki bode zboroval menda do konca meseca maja.

— (Shod volilcev) bode sklical državni poslanec g. dr. Ferjančič v nedeljo 3. aprila na Rakeku, kakor je razvidno iz oklica, ki ga prijavljamo na drugem mestu.

— (Imenovanja) C. kr. finančno ravnateljstvo imenovalo je davčnega kontrolorja Antona Kuralta davkarjem; davčnega pristava Franca Zupana kontrolorjem; davčnega praktikanta Ivana Splihala in narednika c. in kr. oskrbovalnega skladišča v Munkacsu, Karola Vilfa na, davčnima pristavoma. — Okrajni komisar v Celovci, grof Lippe-Weissenfeld, imenovan je namestniškim tajnikom v Trstu. Da ne zua ne slovenski niti hrvatski, umeje se samo po sebi. —

— (Slovensko gledališče.) V nedeljo predstavljala se bode na korist igralke gospodične Slavčeve in igralca gospoda Verovškega znana in priljubljena burka „Čevljar baron“. Pričakovati je, da bode občinstvo obema zaslužnima beneficijantoma z obilnim obiskom pokazalo, da ve ceniti njihovo večletne zasluge za slovensko gledališče, ker oba spadata v vrsto onih igralnih močij, ki sta vedno vestno izpolnjevala svojo dolžnost. Pevske točke študiral je na novo g. prof. Gerbič z zborom in nekaterimi solisti, ki so tudi novi. Nadejati se smemo zabavnega in za beneficijanta posebno veselega večera.

— (Predavanje v Ljubljanski Čitalnici.) Jutri predava g. ravnatelj Šubic v Čitalniški dvorani: O človeškem stanovanju v starem in srednjem veku in pa o modernem stanovanju. Začetek točno ob pol osmih.

— (Dolenjska železnica.) Dela za zgradbo Dolenjskih železnic razpisana so v današnjem uradnem listu; termin poteče dne 2. maja, torej se bode lahko začela gradba že početkom meseca maja.

— (Naš domači polk št. 17.) premesti se letošnjo jesen v Pulj, a na njegovo mesto pride sem iz Pulja primorski polk št. 97.

— (Pred upravnim sodiščem) vršila se bode dne 8. aprila javna ustna razprava o pritožbi Lovrenca Sebenikarja in Antona Sveta z Rakeka proti deželni vladi kranjski zaradi neke ob-

Zmučena starka je baš dremala. Nakaj časa gledava tiho na te žalostne ostanke ugašajočega življenja

V tem odpre mati Gregorjeva počasi oči. Niti ganiti se ni mogla; le roko je pomolila malo izza obveze.

„Kako se imate, Balkova...?“ nagovorila jo je prijazno moja spremljevalka.

„Slabo, slabo, dobrotna gospa...“ zdi se mi, zašepetala je Balkova.

„No... no... bode že zopet dobro.“

Starka je zmajala bolestno z glavo.

Utihnili smo. Stoprv čez trenotek oglasila se je zopet moja spremljevalka. „No... povejte, Balkova, česa si želite? Pošljem vam... morda bi vam kaj olajšalo... no... no... le govorite...“

„Želim si le jednega... in to bi me ozdravilo...“ dihnila je iz sebe Balkova z jedva slišnim a bolestnim glasom.

„Kaj bi vas ozdravilo...?“ pošepetala je gospa sklonivši se k umirajoči materi.

„Oh!“ dihnila je iz sebe z grenko solzo v očesu, „... ko bi mi sinka Gregorja ne obsojili in ga nekrivim proglasili... Pregovorite in videli bode, da ozdravim...“

Ko je to dihnila iz sebe Balkova, zopet je zatisnila oči.

Ta šepet nama je prešinil vse kosti. Glej, mati zmučena in umirajoča po krivdi lastnega sina!

Moja spremljevalka ni mogla pregovoriti niti besedice več. Stisnila je le starki v roke denar za priboljšek in hitela proč... proč... od umirajoče matere. Vlekla me je za seboj skoro nasilno.

Molče sva šla do hiše mojih gostiteljev.

Preje, nego sva dospela k cilju, došla naju je jedna izmed bolnišnih upraviteljic.

Kam tako naglo?

Moj Bog!

Umirajoča Balkova je poslala denar, kateri je baš dobila, sinku, svojemu Gregorju za priboljšek.

„In sebi ni nič pustila?“ uprašal sem nehote.

„Niti kopejke!“ glasil se je odgovor.

Navzlic prepovedi zdravnikov izvedela je Balkova o tem, kaka usoda je zadela njenega sinka Gregorja. Isti dan skončala je življenje in izdihnila dušo.

„Ubogi sinek, ubogi Gregorček!“ bile so poslednje besede, katere so se tresle na mrtvaških ustnicah mutene matere vsled sinovskega napada.

To je doklad k francoski misli.

činsko-volilne zadeve in o jednaki pritožbi Matevža Hafnerja iz loškega okraja.

— („Pavliha“.) Zadnji dve številki tega zdaj jedinega slovenskega humorističnega lista kažeta nam posebno lep napredek glede podob in raznovrstne zanimive vsebine. Vsem prijateljem zabavnega berila torej priporočamo, naj podpirajo novi list, ki bode postajal vedno boljši, čim večjo zaslombo bode našel v naročnikih.

— („Popotnik“.) Glasilo „Zaveze slovenskih učiteljskih društev“, ima v svoji 6. številki nastopno vsebino: I. Tri noči. (Pesem.) (Fr. G.) — II. Jan Amos Komensky. — III. Komensky o šoli, o učiteljih in učencih. — IV. Proslava 300letnice J. A. Komenskega. — V. Društveni vestnik. (Iz „Zav. slov. uč. dr.“) — VI. Dopisi in druge vesti. — Raznosterosti. — Listnica. — VII. Naznanilo. — Natečaji.

— (Spremembe v vojaški organizaciji.) Že delj časa se govori, da se bodo v naši vojski popolnoma opustili ženijsko vojaštvo in združilo s pijonirskim. — Nove spremembe se nameravajo pri avstrijskem domobranstvu. Tisti bataljoni, ki se ne bodo udeleževali velikih vaj pri brigadah in divizijah, združili se bodo v drugi polovici štiritedenskih vaj v posebne polkovnije in se skupno vadili. Že pri prihodnjih vajah bodo tako združili 93.000 mož in 4500 domobrantskih konjenikov. Vsi domobrantski bataljoni imajo sedaj mnogo več upisanega moštva, nego je predpisano za slučaj vojne. Tudi prtljagne vozove in njih premikanje bodo preuredili po novih zahtevah.

— (Iz Trsta) se poroča, da so bili štirje potovalci, pri katerih je našla policija nekaj patron dinamita, italijanski delavci, ki so delali pri neki železniški zgradbi na Grškem. Stvar torej ni tako opasna, kakor se je videlo na prvi bip in so delavci le kaznivi zaradi nedovoljega imetja eksplozivnih snovi.

— (Z Reke) se poroča, da je došel tja avstro-ogerske mornarice oddelek pod poveljništvom admirala barona Sternecka. Izvajale se bodo pomorske vaje mej Reko in Opatijo.

— (Vojna mornarica) avstro-ogerska se bode pomnožila za več ladij. Pred kratkim je že prispela v Pulj nova vodnjača „Najada“ in sedaj pričakujejo iz Portsmoutha še torpedovko „Pelikan“. Pri bodočih majnikovih manovrih bodo sodelovale: stolpnici „Rudolf“ in „Štefanija“, križarnica „Franc Jožef“, oklopnača „Custoza“, „Don Juan“ in „cesar Maks“ ter torpedovka „Pelikan“. Julija meseca se jim bodo pridružile še torpedovke „Tiger“, „Planet“ in „Trabant“ ter prevoznici „Najada“ in „Pola“.

— (Gledališče v Spletu.) Kakor pri nas, dogradili bodo do bodoče jeseni tudi novo gledališče v Spletu, katero mesto je v zadnjem času postalo vedno bolj hrvatsko in hoče imeti tudi svoj narodni hram umetnosti. Seveda bode dotičnim faktorjem skrbeti tudi za to, da se bode to res zgodilo, da se ne bodo v novem gledališču morda šopirila italijanska društva, katerih se ne bode manjkalo.

Jutri „Jour-fixe“.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Dunaj 29. marca. Minister Schönborn odpotoval je v Prago.

Praga 29. marca. Včerajšnje velike policijske demonstracije udeležilo se je nad 4000 osob. Policija razgnala je množico z orožjem in je bilo več osob ranjenih. Mnogo izgrednikov zaprla je policija.

Črnovci 29. marca. Danes popoldne bil v konjiški vojašnici dvoboj na samokrese mej dež. predsednikom grofom Pacetom in baronom Mustaco povodom znanega pisma. Ranjen ni bil nihče.

Pariz 29. marca. Škoda, katero je proizročila dinamična eksplozija v Rue de Clichy, ceni se na pol milijona frankov. Hiša se hoče podreti.

Bruselj 29. marca. Dva francoska tajna policista došla sta sem, da zasledujeta anarhista Ravachola, o katerem se sumi, da je v Bruslju.

London 29. marca. V poslanski zbornici izjavil je Lowther, da so dobili angleški

konzuli na Ruskem nalog, naj tamošnje izseljence svare, da se ne izseljujejo na Angleško.

Budimpešta 30. marca. V poslanski zbornici pričela se je budgetna debata. Poročevalec Hegedüs opozarja na uravnavo valute, ki bode zahtevala vso pozornost dežele.

Berolin 30. marca. Vodja državnega justičnega urada Hanauer imenovan je državnim tajnikom v državnem justičnem uradu na mesto Bossea.

Razne vesti.

* (Srbska kraljica Natalija) bila je te dni v Bayonu na Francoskem na vabilo generala Muniera v oficijelni loži gledališča pri predstavi opere „Manon“. Ko je ustopila v ložo, vsprejeli so jo z rusko himno, katero je svirala godba.

* (Dediči braziljskega cesarja.) Grof in grofica Eu sporazumela sta se z republičansko vlado braziljsko glede dedščine po umrlem Dom Pedru. Grofica dobila bode vse zasebno premoženje očetovo in vrednost velicij posestev, iz katerih je obstajala dotacija cesarske obitelji. Tudi dragocenosti dobila bode nazaj. Njen tast, vojvoda Nemourski dal je njej in soprogu njenemu na razpolaganje svoje posestvo v Bushey Parku na Angleškem.

* (V blaznosti hotel se je zažgati) v blaznici v Feldhofu poleg Gradca umobolni dr. J. Postuwanschitz. Polil se je z petroljem in potem zažgal obleko. Valed groznih opeklin je le malo upanja da bi ostal živ.

* (Trije otroci zgoreli.) V Trubšicah na Češkem zgoreli so trije otroci pri nekem požaru, ki je nastal v sobi. Mati je zakurila peč in pustila otroke same v sobi, katero je zaklenila, ko je odšla na delo. Nastal je požar in našli so otroke že mrtve, ko se je zapazil ogenj.

* (Trideset tisoč goldinarjev ponesveril) je zastopnik trdnje Gottfried Ludwig Ignac Stern v Požunu in pobegnil. Užival je veliko zaupanje mej trgovskim svetom. Sodišče ga zasleduje.

* (Grozen požar.) Pri prekrčevanju petrolja iz neke ameriške ladje v pristanu Barcelonskem, vnelo se je vsled proč vržene užigalice petrolje in se je požar razširil s tako grozovito naglostjo, da se bližnje ladje neso mogle rešiti. Ker se je goreče petrolje razlilo po vsem basinu, morali so potopiti pet velicij trgovskih in dve vojni ladiji, ki so se vnele. Le tako preprečilo se je daljše razširjenje ognja. Škoda je ogromna, oseba se pa ni ponesrečila nobena. Ne ve se, je li požar nastal slučajno ali je bil prouzročen po hudobiji.

Shod volilcev.

Uljudno vabim na shod volilcev, kateri bode v nedeljo dne 3. aprila t. l. ob 3^{1/2} uri popoldne na Rakeku v prostorih g. Sebenikarja.

V Ljubljani, dne 29. marca 1892.

Dr. Ferjančič,
državni poslanec.

„LJUBLJANSKI ZVON“

za vse leto 4 gld. 60 kr.; za pol leta
2 gld. 30 kr.; za četrt leta 1 gld. 15 kr.

Vabilo na naročbo.

Slavno p. n. občinstvo uljudno vabimo na novo naročbo, stare gospode naročnike pa, katerim bo potekla konec meseca naročnina, prosimo, da je o pravem času ponové, da pošiljanje ne preneha in da dobé vse številke.

„SLOVENSKI NAROD“

velja za Ljubljanske naročnike brez pošiljanja na dom:

Vse leto . . . gld. 13.— | Četrt leta . . . gld. 3-30
Pol leta . . . „ 6-50 | Jeden mesec . . . „ 1-10
Za pošiljanje na dom se računa 10 kr. na mesec, 30 kr. za četrt leta.

S pošiljanjem po pošti velja:

Vse leto . . . gld. 15.— | Četrt leta . . . gld. 4.—
Pol leta . . . „ 8.— | Jeden mesec . . . „ 1-40

Naročuje se lahko v vsakim dnevu, a h kratu se mora poslati tudi naročnina, drugače se ne oziramo na dotično naročilo.

Upravništvo „Slovenskega Naroda“.

Tuji:

29. marca.

Pri Malitci: Janda, Spazierer, Hirsch, Junger, Glas, Goldberger, Dochler, Oresnik z Dunaja. — Hohenwall iz Gradca. — Pretner iz Celovca. — Girancoli iz Gorice. — Schorr iz Berolina. — Wortman z Reke.

Pri Slonu: Vorbeck, Kren iz Gradca. — Mirnan, Perkert, Berger, Aglar, Fischer, Bauer, Koosa, Goldman, Bruner, Edelstein Dunaja. — Erhouniz iz Ribnice. — Moline iz Trčica. — Franken iz Kranja.

Pri južnem kolodvoru: Bartoniček iz Prage. — Arnstein iz Zagreba. — Steiner z Dunaja.

Umrli so v Ljubljani:

27. marca: Domenika Devetak, posestnikova vdova, 92 let, Zabjak št. 2, marasmus.

28. marca: Eligijus Perc, vratar, 43 let, Cesta na južno železnico št. 1, jetika. — Adolf Raigl, konduktorjev sin, 1^{1/2} leta, Resljeva cesta št. 23, jetika.

V deželni bolnici:

27. marca: Peter Polajnar, gostač, 66 let, plućnica.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mokrina v mm.
29. marca	7. zjutraj	730.9 mm.	7.0° C	sl. jzh.	obl.	0.80 mm.
	2. popol.	729.5 mm.	14.0° C	sl. szh.	obl.	
	9. zvečer	729.7 mm.	10.0° C	sl. zah.	obl.	dežja.

Srednja temperatura 10.3°, za 3.9° nad normalom.

Dunajska borza

dné 29. marca t. l.

	včeraj	danes
Papirna renta	94.40	94.50
grebrna renta	93.75	93.70
zlata renta	110.65	110.65
5% marcna renta	102.75	102.60
Akcije narodne banke	983.—	980.—
Kreditne akcije	309.25	310.75
London	118.65	118.60
Srebro	—	—
Napol.	9.42	9.41
C. kr. cekini	5.60	5.60
Nemške marke	58.05	58.02 1/2
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	138 gld. 25 kr.
Državne srečke iz l. 1864	100	181
Ogerska zlata renta 4%	—	107
Ogerska papirna renta 5%	—	102
Dunava reg. srečke 5%	100 gld.	122
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	—	115
Kreditne srečke	100 gld.	188
Rudolfove srečke	10	25
Akcije anglo-avstr. banke	120	148
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	—	239

Tugepolni naznanjamo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem za nas prežalostno vest, da je naš iskreno ljubljani sin in brat, gospod

ANTON KNEZ

danes ob 3. uri zjutraj, previden s sv. zakramenti za umirajoče, po kratkih bolečinah preminol v 35. letu svoje starosti.

Truplo predrazega rajnika bode po svečanem blagoslovljenji v četrtek, dne 31. t. m., ob petih popoldne iz hiše žalosti, na Marije Terezije cesti št. 1, prepeljano na grobišče k sv. Krištofu, a ondi položeno v rodbinsko rakev.

Zadušne svete maše se bodo služile v več cerkvah.

V Ljubljani, v 30. dan marca 1892.

(346)

Žalujoči ostali.

Dobiva se v vseh **specerijskih, delikates-**
prodajalnicah in konditorijah.

V svarilo! Svarim p. n. publiko pred tvrdkami, katere pripočajo „sstanke“, „coupon“ po 3-10 m dolge in takozvane „odrezke“ za salonske obleke. Sleparsivo se vidi že iz tega, da so ti odrezki jednako dolgi, kajti taki odrezki se sestavljajo iz nemodernih, pohabljenih in nerazprodavnih komadov. Ta zanikarna roba, katero kupijo te tvrdke iz druge in tretje roke, je vredna komaj tretjino svoje cene. Razpošiljam samo po povzetju, za več kakor 10 gld. frankovano. — Dopisovanje v nemškem, ogrskem, češkem, poljskem, italijanskem in francoskem jeziku. (235-6)

V svarilo! Svarim p. n. publiko pred tvrdkami, katere pripočajo „sstanke“, „coupon“ po 3-10 m dolge in takozvane „odrezke“ za salonske obleke. Sleparsivo se vidi že iz tega, da so ti odrezki jednako dolgi, kajti taki odrezki se sestavljajo iz nemodernih, pohabljenih in nerazprodavnih komadov. Ta zanikarna roba, katero kupijo te tvrdke iz druge in tretje roke, je vredna komaj tretjino svoje cene. Razpošiljam samo po povzetju, za več kakor 10 gld. frankovano. — Dopisovanje v nemškem, ogrskem, češkem, poljskem, italijanskem in francoskem jeziku. (235-6)

Pozor!

! Najnižje cene!

Senzacijonelne cene.

Velikomestna izbera.

Zaradi

popolne opustitve in zatvoritve trgovine

dne 7. maja, se bode

—== velikanska zaloga vsakovrstnega ==—

konfekcijskega

blaga za dame

po čudovito nizkih cenah

popolnoma razprodala.

V zalogi nahajajočih se komadov, naročenih za pomladansko in poletno sezono, sta dve tretjini popolnoma novi in moderni, vrh tega so pa še komadi, dobljeni o izredni priliki, ter se bodo prodajali

po nečuveno nizkih cenah

na primer:

Dežni plašči po 4.—, 5.50, 7.— in 9.— gld.

Pomladanski manteau in fichu po 5.50, 8.—, 11.— in 14.— gld.

Moderne pomladne jopice, 90 cm dolge, po 5.50, 8.— in 13.— gld.

Najnovejši pomladni capes po 5.50, 8.—, 12.— in 15.— gld.

Dežni plašči za otroke po 2.50, 4.— in 6.— gld.

Senzacijonelno:

Dežni plašči in ronde iz himalajskega blaga po 7.50 in 10.— gld.

Prašni plašči iz lustra po 2.75, 4.— in 5.50 gld.

Fini plašči iz sukanca, garantovano nepremočni, po 4.50, 6.— in 8.— gld.

Prašni plašči iz sukanca po 5.50, 7.— in 11.— gld.

Plašči iz klejane svile po 7.50, 10.— in 14.— gld.

Prašni plašči iz svile po 7.—, 9.— in 14.— gld.

☛ Samo dokler je kaj v zalogi, drugega blaga po tej ceni ☛
☛ ni dobiti. ☛

Priporočam nadalje modele za capes, dežne plašče, finejše jopice, ronde itd. po izredni ceni.

Dan otvoritve velike moje trgovine na Dunaji, I., Bauernmarkt št. 8 in Brandstätte št. 6 naznanim, pozneje.

—== Police, mize in poprsniki so po ceni na prodaji. ==—

Z odličnim spoštovanjem

Karol Kmelniger

v Ljubljani.

(313—3)

== Samo na Mestnem trgu št. 5. ==